

Kalanchoë lastige plant: blad staat breed uit en is stroef

Ook 'lastige' kalanchoë automatisch

De vier vingers van de machine omklemmen de pot..

de hoes wordt van onderen om de beker getrokken...

Vijf jaar is potplantenteler Aad Vreugdenhil van kwekerij Vreugdenberg uit Schipluiden op zoek geweest naar een apparaat dat zijn kalanchoë's automatisch zou kunnen inhoezen. Dat is echter niet gemakkelijk omdat de plant breed uitstaat en het blad stroef is. Maar sinds twee jaar laat hij zijn potplanten automatisch en zonder schade in een hoes verdwijnen.

TEKST: TON HENDRIX

BEELD: ERIC VAN HOUTEN

In 1999 maakte Aad Vreugdenhil de overstap van het telen op grondvloeren naar de teelt op transporttabletten. Sinds die tijd had hij nog een grote wens: het automatiseren van het inhoezen omdat die bewerking de meeste tijd kost.

Compleet nieuw concept

Door de automatisering van het oprapen en sorteren nam het aantal uren van het inhoezen relatief gezien enorm toe. Daardoor groeide het verlangen hier iets aan te doen. Dit werd mede ingegeven door de centralisering van alle bewerkingen in de verwerkingsruimte.

Vreugdenhil: "In 2004 heb ik samen met twee andere telers het Technologiefonds van Groeiservice benaderd om gezamenlijk een machine te ontwikkelen die het inhoezen uit onze handen zou kunnen nemen. Inhoesmachines bestaan al langer, maar deze laten allemaal de plant met pot

en al in de hoes vallen. Dat hebben wij ook geprobeerd. Bij een kalanchoë werkt dat echter niet omdat de bladeren wijd uit staan. Ook het schudden met de hoes geeft geen goed resultaat en levert te veel schade op. Daarom moest er een compleet nieuw concept worden ontwikkeld."

Bij de ontwikkelingen ondervonden de telers veel steun van Ben Veldhoven, die namens het Technologiefonds dit project heeft begeleid. Ook Gerard van Egmond (het manusje-van-alles) van Terra International uit Noordwijk heeft er hard aan getrokken.

"Wij hebben samen veel uren doorgebracht om te kijken en te overleggen over de vorderingen van de technische mensen. Het tempo waarin dat ging was een openbaring. Binnen één jaar kwamen we van niets naar een goed werkende machine. Voor een volledig nieuw concept is dat ongekend snel."

De werkwijze

De planten worden door een camera in 3 lengteklassen en 3 rijpheidstadia ingedeeld en per sortering opgeslagen in een voorraadsysteem. Daar vandaan gaan ze via lopende banden naar de inhoesmachine.

Een robotarm zet 5 planten tegelijk in de machine. De machine neemt de potten over, klemt ze met vier vingers vast en trekt ze naar beneden in een metalen kelk, die de gehele plant en de pot omvat. Daarbij worden de fragiele bladeren van de plant voorzichtig samengevouwen. De carrousel van de machine draait daarna door een van de twee hoezenhouders. Daarvan zijn er op iedere machine twee met elk een eigen lengtemaat hoes. Daardoor kan iedere machine twee plantlengten inhoezen.

De machine trekt de hoezen van onderen om de beker heen naar boven waarna de machine de beker naar boven trekt, waar

na inhoezen plaatst de machine de planten in een tray.

door de plant in de hoes staat. Vervolgens draait de carrousel naar de volgende positie waar de trays klaar staan. Daar zet de machine de ingehoesde planten met 5 stuks tegelijk in een tray. Omdat er 10 planten in een tray gaan herhaalt dit proces zich nog een keer, waarna de volle trays naar de mengbaan lopen.

Bij Vreugdenhil staan twee inhoesmachines zodat hij zijn 3 lengtesorteringen,

Teler Vreugdenhil bespaart met twee machines drie personen. Daardoor verdient hij de investering van 280.000 euro in vier jaar terug.

zonder wisselingen of andere ingrepen, kan inhoezen.

Haalbaarheid

Zonder eventuele wisselingen en storingen kan een automaat ongeveer 2.600 planten per uur inhoezen. Rekening houdend met wisselingen en storingen halen de twee machines bij deze teler samen ongeveer een capaciteit van 4.000 potten per uur.

Vreugdenhil: "Wij besparen met deze twee machines ongeveer drie personen. Dat levert jaarlijks een besparing op van ongeveer 75.000 euro. Daardoor heb ik de investering van 280.000 euro in ongeveer vier jaar terugverdiend. Daarnaast hebben wij kwaliteitswinst door minder bladbreuk."

Samen met Terra International en ondersteund door het Technologiefonds hebben drie telers van kalanchoë een inhoesmachine ontwikkeld, die de planten gecontroleerd in de hoes zet. Daardoor zitten de planten netjes in de hoes en treedt geen schade aan de kwetsbare bladeren op.

SAMENVATTING

De oprukkende stad, dichtslubbende wegen plus een niet meewerkende gemeentelijke overheid. De som van voornoemde zaken hebben ertoe geleid dat ik vorig jaar ons bedrijf moest beëindigen. En nu moet ik met mijn gezin onze bakermat, het Westland, gaan verlaten. Ondanks een mooie nieuwe onderneming en even verderop een mooi huis aan het water, overheerst een gevoel van weemoed. Want wij zijn in het Westland geboren en getogen. We zijn dus met glas en groen besmet.

De afbraak van bedrijf na bedrijf en de kaalslag, van wat eens een actief tuinbouwgebied was naar een bouwplaats voor duinvilla's op toplocatie en wonen in het groen, vordert gestaag. De geschiedenis herhaalt zich en wederom kijkt een stukje glazen stad voor de stad van steen.

Rationeel en economisch gezien is stadsuitbreiding in veel gevallen een voordelige manier van herstructurering voor onze bedrijven. Verouderde bedrijven en dito infrastructuur worden tot waarde gebracht. De uitgekochte ondernemers die hiervoor kiezen, kunnen op verse kavels met de juiste afmetingen een nieuwe start maken.

Ook de keuze voor een wat rustiger bestaan of een tweede carrière wordt vaak mogelijk gemaakt door verkoop van het bedrijf. De grond is in het westen meer dan waardevast en het batig saldo van de verkoop geeft ook hier legio aanlokkelijke alternatieven. Het geluk lacht je toe en de wereld ligt voor je open. Dus niet mauwen en zeuren, maar kiezen en doen. Dat moet het credo van een echte 'kromme jongen' zijn.

Misschien komt het door het jaargetijde met al zijn somberheid en kortende dagen. Mogelijk was het een beetje te druk in 2007 of een super jetlag kan natuurlijk ook. Of ik zit gewoon in mijn volgende midlife-crisis. Wat het is weet ik niet, maar ik voel mij mentaal wat rillerig. Onze komende kleine emigratie doet mij dus meer dan ik gedacht had. Dat geef je niet graag toe, maar het is gewoon wel zo.

Ik heb zelden zoveel langs oude plekjes geslenterd als het afgelopen jaar. Mijn hond is er zelfs moe van geworden en wil niet meer mee. Nog nooit heb ik zoveel gepraat over hoe het vroeger was, over wie er toen waren en nu niet meer zijn.

Wij vertrekken naar het Groene Hart, vervult met weemoed. Het was en is een verstandige beslissing maar toch.....

Eén ding weet ik zeker. Dit jaar wordt het een bootvakantie om te wennen aan al dat water. Maar in 2008 gaan wij lekker naar het Westland op vakantie. Dat kon vroeger niet en nu wel.

En zoals heel vaak in het leven heeft ieder nadeel toch een voordeel.

Peter Klapwijk
teeltadviseur uit Bleiswijk
Peter@greenq.nl